

SENTÈNCIA 03-96 DE 6 DE MARÇ DE 1996

Indemnització per accident.- Indefensió.

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE.

ANTECEDENTS DE FETS

I.-RESULTANT: Que per sentència de data 12 de febrer de 1991, confirmada el dia 21 de gener de 1992, pel Tribunal Superior de Corts, el Tribunal de Corts ha declarat el processat Sr. Enric G. totalment responsable de l'accident de circulació esdevingut el 19 d'abril de 1987, als curs del qual la Sra. Maria Carme D.A. fou ferida, i dit que el condemnat solidàriament amb la seva Companyia d'Assegurances La FINANCERA, tindria l'obligació d'indemnitzar la víctima segons les modalitats a determinar en període d'execució de sentència prèvia la pràctica del peritatge mèdic ordenat.

II.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts, va dictar providència, en data 18 d'octubre de 1993, acordant fixar les indemnitzacions a favor de la Sra. Maria Carme D.A., la quantitat de 7.681.674 pessetes que haurà d'ésser abonat pel condemnat Sr. Enric C. G. solidàriament amb la Companyia d'Assegurances La Financera, a la perjudicada.

III.-RESULTANT: Que contra la providència abans esmentada s'interposa recurs de suplicació pel lletrat Sr. Joan-Miquel Rascagneres en interès del senyor Enric C. G. i de la Companyia d'Assegurances La Financera, el qual fonamenta el seu recurs de suplicació, en els següents motius:

-Per infracció de normes del procediment sempre que hagi produït indefensió o s'hagi vulnerat qualsevol dret o garantia fonamental.(art.3.2).

-Per denegació injustificada d'alguna prova que, proposada en temps i forma, hauria pogut ser d'influència per la decisió de la causa.(art.3.3).

-Per error en l'apreciació de la prova.(art.3.5).

Exposa doncs que per providència del Tribunal de Corts de 27 de setembre de 1993, notificada el 12-10-93, es va posar a la vista de les parts per tal que al·leguessin el que en dret escaigués respecte al mateix, el peritatge mèdic del Dr. Verdaguer. En els vuit dies següents d'aquesta comunicació, és a dir el 20 d'octubre de 1993, va

formular un escrit dirigit al Tribunal de Corts queixant-se que el Dr. Verdaguer no hagués tingut en compte un certificat mèdic que diagnosticava un "síndrome vertiginoso antiguo que se acentuó con el accidente". Aquest escrit va ésser lliurat al Tribunal de Corts el dia 20 d'octubre de 1993. No obstant, el dia 18 d'octubre de 1993 el Tribunal de Corts va dictar la providència recorreguda. En aquesta providència es fa referència a l'escrit de l'advocat, el Sr. Joan Miquel Rascagneres que encara no s'havia presentat. Estima que aquesta infracció als principis del procediment penal el va posar en una situació d'indefensió, en la mesura on no ha estat presa en compte la crítica de l'informe del peritatge continguda en el seu escrit de data 20 d'octubre de 1993. Contesta subsidiàriament l'import de les indemnitzacions atribuïdes per la providència de 18 d'octubre de 1993 que no ha pres en consideració l'estat preexistent de la perjudicada. S'oposa per fi al recurs interposat per i Sra. Maria Carme D.A. del qual considera exagerades les pretensions, però s'associa a la seva demanda de peritatge nou, desitjant que on doni viabilitat al nou perit per determinar l'estat de salut de la perjudicada, anterior a l'accident.

IV.-RESULTANT: Que també interposa recurs de suplicació l'advocat de la Sra. Maria Carme D.A., el Sr. Francesc Grau i Esplandiú, fonamentant-lo en els següents motius de suplicació:

-Per infracció de qualsevol norma substantiva diferent de la penal, necessària per a la integració d'aquesta darrera.(art.3.8).

-Per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència.(art.3.9).

Retreu al Tribunal de Corts de no haver tingut en compte els documents mèdics produïts, establerts per especialistes, i així d'haver subestimat la importància del perjudici corporal sofert per la perjudicada.

Proposa subsidiàriament la designació d'un nou perit.

V.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs del Sr. Enric C. G. i de la Companyia d'Assegurances La Financera, i deixa a l'apreciació d'aquest Tribunal el recurs interposat per la Sra. Maria Carme D.A..

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que el recurs interposat pel processat Sr. Enric Calvo G. i la Companyia d'Assegurances La Financera que ressalta de les peces de la causa que:

-per providència en data de 27 de setembre, notificada a l'advocat del Sr. Enric C. G. i de la Companyia d'Assegurances La Financera el 12 d'octubre de 1993, fou comunicat a les parts el resultat del peritatge mèdic del Dr. Verdaguer a fi de permetre a aquestes de presentar llurs observacions o contestacions.

-per providència del 18 d'octubre de 1993, concernint sobretot l'escrit del lletrat Joan-Miquel Rascagneres, el Tribunal de Corts ha determinat les indemnitzacions degudes a les víctimes de l'accident i condemna al Sr. Enric C. G. i a la Companyia d'Assegurances La Financera a pagar a la Sra. Maria Carme D.A. en particular la suma de 7.681.674 pessetes.

- el 20 d'octubre de 1993, el lletrat el Sr. Joan-Miquel Rascagneres, com a conseqüència de la providència de 27 de setembre de 1993 ha dipositat conclusions contestant el resultat del peritatge mèdic del Dr. Verdaguer que no hauria tingut en compte de l'estat anterior de la Sra. D.A..

II.-CONSIDERANT: Que amb tota evidència el Tribunal de Corts ha estatutit quan el processat i la seva companyia d'assegurances no havien dipositat llurs conclusions, que al capdavall la seva decisió no comporta cap motivació relativa a la contestació aixecada per aquests darrers sis dies solament després de la notificació del informe de peritatge mèdic, que en aquestes condicions el Sr. Enric C. G. i la Companyia d'Assegurances La Financera, els quals no han pogut fer valer llurs observacions i mitjans de defensa, han estat col·locats en situació d'indefensió.

III.-CONSIDERANT: Que en virtut de l'article 19 apartat, 3 del Decret del 13 de juliol de 1990; si la sentència del Tribunal Superior de Justícia estima els recursos pels motius 2 o 3 de l'article 3, anul·larà i deixarà sense efecte la sentència i acordarà reposar el procés a l'estat en què es va cometre la infracció perquè sigui substanciat i finalitzat, segons dret; que convé, en aplicació de les disposicions d'aquest text, d'anul·lar la providència de 18 d'octubre de 1993 i de retornar l'expedient i les parts davant del Tribunal de Corts.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

D E C I D I M

Que estimant el motiu de suplicació articulat per la
defensa del processat Sr. Enric C. G. i de la Companyia
d'Assegurances La Financera.

1- Anul·lem la providència dictada pel Molt Il·lustre
Tribunal de Corts en data de 18 d'octubre de 1993.

2- Acordem reposar el procés en l'estat perquè sigui
substanciat i finalitzat segons dret.

3- Declarem d'ofici les despeses processals causades
pel recurs.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament
jutjant, ho manem i signem.